

РЕШЕНИЕ

№ 733

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9530** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Е. С. М. – САК – процесуален представител на „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], съдебен адрес: [населено място], район „В.“, ПК 1616, срещу Решение № 3100 / 10.08.2022 г. на СРС, НО, 2 – ри състав, по административно наказателно дело № 20221110203050 по описа за 2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23 – 2100186 от 08.02.2022 г., издадено от инж. Е. И. А. – директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (ДИТ – С. област) към Главна дирекция „Инспектиране на труда“, с което на жалбоподателя „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД на основание чл. 41б, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение по чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, като правилно и законосъобразно.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон и на процесуалния закон. Твърди се, че са нарушени основни права и свободи на движение, защитени от правото на ЕС защото случаят попада в приложното поле на последния. Според жалбоподателя от страна на СРС не са обсъдени основните доводи, изложени в жалбата им срещу

наказателното постановление. Посочено е, че СРС е обсъдил само външните характеристики на трудовото правоотношение, но не и неговата същност. Искане се от съда да отмени обжалваното решение като неправилно и постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон.

Касаторът „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД – редовно призован за съдебно заседание. Явява се лично управителят С. С. и се представлява от адв. М.. Поддържа касационната жалба. Според адв. М. не е съобразено, дали търговската дейност на дружеството е с постоянен или непостоянен характер. Не се претендират разноски по делото.

Ответникът – Дирекция „инспекция по труда“ – [населено място] (ДИТ), редовно призован. Не се явява, представлява се от юрисконсулт Х.. Чрез процесуалния си представител юрк. Х. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Претендира за разноски.

Прокуратурата на Република България, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество – неоснователна.

С НП № 23-2100186 / 08.02.2022 г., на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище: област С., [община], район К. село, [улица], ет. 5, ап. 12 с управител С. С. в качеството на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева. Имуществената санкция е наложена затова, че на 09.12.2021 г., около 11:00 ч., инспектори при Дирекция „Инспекция по труда С. област“ – извършили проверка по спазване на трудовото законодателство по Кодекса на труда от страна на „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Проверката е извършена в търговския обект – склад, находящ се на адрес [населено място], кв. К., [улица], в който се извършвало пакетиране на слънчоглед, подготвян за износ за Република К.. Контролните органи заварили на място лицето Е. А. В., да полага труд в базата, като пренасял доставяната готова продукция от белени слънчогледови семки, подготвял я за пакетиране, като я поставял в кашони, които облепвал с тиксо. С идентична дейност било ангажирано още едно лице – Г. З. В.. Инспекторите предоставили на В. декларация, в която той саморъчно попълнил, че работи в „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД от ноември 2021 г. на длъжност общ работник с работно време от 8:00 ч. до 16:00 ч., почивни дни „събота – неделя“. Възнаграждението било определено на 900 лева. В декларацията било посочено, че той няма трудов договор. Проверката продължила по документи в сградата на ДИТ С. област, когато присъствал и управителят на дружеството „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД. В хода на проверката не е бил представен сключен в писмена форма трудов договор с Е. А. В.. Установена е липса на данни по чл. 62, ал. 3 КТ. Бил е представен граждански договор. За резултатите от проверката е съставен протокол от дата 17.12.2021 г. с изх. № ПР 2140779. В него са дадени и задължителни предписания към работодателя. Документът е връчен на управителя на дружеството.

Установено е от СРС, че на 17.12.2021 г. свидетелят К. е съставила АУАН № 23 –

2100186 от 17.12.2022 г., за това, че на 9.12.2021 г. в обекта на контрол: склад за пакетиране на слънчоглед, находящ се в [населено място] не е уредено отношение по предоставяне на работна сила по отношение на Е. А. В.. Актът е бил подписан от актосъставителя, свидетелите по него и управителя на дружеството.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено НП № 23 – 2100186 от 08.02.2022 г., издадено от инж. Е. И. А. – директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (ДИТ – С. област) към Главна дирекция „Инспектиране на труда“, с което на жалбоподателя „Интерснаб БГ“ ЕООД на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение по чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Посочената фактическа обстановка е установена от СРС въз основа на разпити на свидетели: К., М. и частично в тези на Е. В., както и въз основа на приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, подробен описани в обжалваното съдебно решение. Анализът на доказателствата на СРС е в достатъчно степен задълбочен и подробен, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК не е необходимо мотивите да бъдат преповтаряни в настоящия съдебен акт.

Състав на СРС е отделил достатъчно внимание на доказателствената стойност на приложения към материалите по делото граждански договор. Мотивирано е обстоятелството защо се дава приоритет на показанията на свидетелите по делото, като се отбелязва, че водещо начало в наказателното производство е устното.

Споделят се доводите на СРС относно правната страна на спора. Състав на СРС приема, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Възприема се изводът, че са спазени всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН.

Настоящият решаващ състав намира за неоснователни възраженията на касатора, че при постановяване на обжалваното съдебно решение са допуснати нарушения на процесуалния и на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва в писмена форма, а по аргумент на чл. 1, ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. От друга страна, съгласно § 1, т. 1 от ДР на КТ „работодател“ е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа.

В конкретния случай е безспорно доказано, че към датите на извършване на проверките – 9.12.2021 г. Е. А. В. не е имал сключен трудов договор с касатора „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател. Това обстоятелството не е спорно по делото. Вместо трудов договор обаче, между дружеството и работника е бил налице граждански такъв. Спорен е въпросът дали характерът на сключения между страните договор е граждански или трудът, престиран от Е. А. В. за дружеството разкрива белезите на труд, който следва да се осъществи по трудово правоотношение.

Съществените елементи от съдържанието на трудовия договор са посочени в чл. 66 КТ. Решаващо значение за определяне характера на договора като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. И при трудовия договор и при договора за изработка едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи работна сила в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа, каквато в случая е изпълнявал Е. А. В.. По гражданския договор се дължи т. нар. овеществен труд – постигане на определен резултат. При трудовия договор работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя – на установен трудов ред и трудова дисциплина.

Настоящият състав приема, че в конкретния случай са налице основните елементи на трудовото правоотношение, както и присъщата му зависимост на работник от работодател, което се установява от документите, приложени към делото. Мястото на полагане на труда е в търговския обект – склад, находящ се на адрес [населено място], кв. К., [улица], в който се извършвало пакетиране на слънчоглед, подготвян за износ за Република К.. Видно от попълнената декларация Е. В. е имал работно време, почивни дни и обедна почивка.

Е. А. В. е бил поставен в даден вид зависимост по отношение на избора си на работно време - нужно е да се съобразя с изискванията на управителя на дружеството. Той не е бил свободен в избора си на работно време. Налице е йерархическа зависимост между Е. В. спрямо юридическото лице, с елементи на установен трудов ред и трудова дисциплина. Така представеният по делото граждански договор - с оглед на уговореното в него, има белезите на трудов такъв и прикрива съществуващо трудово правоотношение. С договора е уговорена типична трудова функция на изпълнителя в условията на продължителност, непрекъснатост и повтораемост при осъществяването ѝ, на едно и също работно място и заплащане на възнаграждение.

Предвид анализа на всички представени по делото писмени доказателства, съдът намира, че характерът на правоотношението между Е. А. В. и „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е трудов. Поради това, липсата на трудов договор води до нарушение на правилата на КТ. Следователно правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-касатор.

Неоснователни са възраженията на оспорващия по отношение на обстоятелството, че Е. В. е бил „накаран“ от АНО да попълни декларация „по образец“. Такива доказателства не са установени в хода на съдебното следствие. Обстоятелството, че С. С. има сключен трудов договор с „Ню Бояна Филм“ АД и не е могъл да осъществява надзор върху работата на Е. В., е ирелевантно за правилното решаване на делото.

По изложените доводи решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XV^{-ти} Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3100 / 10.08.2022 г. на СРС, НО, 2 – ри състав, по административно наказателно дело № 20221110203050 по описа за 2022 г.

ОСЪЖДА „ИНТЕРСНАБ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА СОФИЙСКА ОБЛАСТ“ – [населено място], с адрес: [населено място], [улица], сумата 80 (осемдесет) лева – разноси по к.а.х. дело № 9530 / 2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.